

Koidutäht

KRISTLIK INFOLEHT

NR. 1

DETSEMBER

1989

On palju suurusi ja tähti mitmel alal, kuid üks on säravam ja silmapaistvam kõigist. Selle silmapaistva isiksuse ilmumist kirjeldas Bileam kolm ja pool aastatuhat tagasi. Kaks tuhat aastat tagasi tema ettenägevus täitus. Targad hommikumaalt tulid ja otsisid suurt kuningat, «sest me oleme tema tähte näinud.»

Seda sündmust tuletatakse meelde igal aastal adventnädalate lõpul kulmineerival jõulupühal. Mõnelegi tunduvad Petlema sündmused liiga kaunid ja südamligid, et olla tõsi. Tegelikult liigume veel suurema kulminatsiooni poole, sest nii on kirjutatud: «Ja meil on veel kindlam prohvetlik sõna, ja te teete hästi, et te seda tähele panete kui küünalt, mis paistab pimedas paigas, kuni päev jõuab kätte ning koidutäht tõuseb teie südameis.» 1. Pf. 1, 19.

Armastus on elu valgus. Tõelise armastuse vastuvõtmine ja omamine Kristuse isikus toob tõelise koidu ka elu pimedamasse hetkesse. Onnelik on see inimene, kellel on keegi, kellesse võib täielikult ja lõpuni uskuda. Isegi surm ei ole lõplik pimedus, vaid selle taga koidab Kristuse taastuleku päev, mil «pasuna hүүdes surnud tõusevad kadumatuks ja meid kõiki muudetakse» (1. Kr. 15,22). «Siis ilmub Inimese Poja tunnustäht taevas.» Mt. 24, 30. Lunastatute hulgad näevad oma koidutähte. Algab päev, mis kunagi ei lõpe ja rõõm, mis ei kao. See ei muutu mälestuseks, mille järele periooditi kramplikult haaram.

Et rõõm jääb, selle tagab igavesti elav Lunastaja, Jeesus Kristus.

VALJAANDJAD

Sõimes magab vastusündinu. Emavarjatud nukrus ja valu... Siis äkki vaatab teda hellalt, kuid tema silmades on varjatud nukrus ja valu. Jah — ta on õnnelik selle uue elu üle, poja üle. Ta on tänulik taeva kingituse eest. Ta teab, et sellest väikesest lapsest saab kord maailma päästja. Siiski — kas ta mõistab KOIKE, mida talle on ette kuulutatud? Kas ta suudab ja julgeb veel täna mõelda, et see väike armas olevus peab kord rektori suudlusega ära antama?

Maarja silmades läigatab pisar: kas selleks hellitab ta kätel lapsukest, et aastate pärast näha ristil surmaagooniat?

Sõimes magab vastusündinu. Ema vaatab teda hellalt, kuid tema silmades on

tõstab ta pilgu tähistavasse. Süda jääb kuulutama inglite rõõmulaulu: «Maailma on sündinud Lunastaja!»

Sõber, mõtle lihtsale sõimele kaugel Juudamaal! Mõtiskle vaigest õöst, millel «sõna sai lihaks», et taastada ühendus langenud inimese ja püha Jumala vahel. Pimedasse maailma tungis hele valguskiir, näitamaks Sullegi teerada, mis viib igavesele hommikule vastu.

Vaid siis, kui alustad rännakut lihtsa sõime juurest ja alandad Kolgata mäel murtuna ristile ette, võid kuulda Kristuse teisel tulekul õrna häält: «Sa oled pisku üle ustav olnud, ma panen sind palju üle; mine oma Issanda rõõmuses!»

IRENE VARI

Kodu lävel

Seisatada kodu lävel,
kas ma jälle tohin?
Sõnadel ei ole sõudu,
hinges salakohin...

Nagu alles praegu astuks
jalg veel võoras lumes,
silmalaugudeni raskub,
kõik vist ainult unes.

Näha jõulukuuse sära,
kui ei iial varem,
tunda, kuidas olemusse
mähhib kodutare.

Kauged tuiskumattun'd metsad,
külmad põhjatähed,
kuidas nendest hinge täna
mahub nõnda vähe...

Nagu laps sa uue aasta
lävel seisad täna.
Aastaid jäänud seljataha,
aga Jumal sama.

Kodu-ukse avasid Sa
neil, kes kaugel olnud.
Tunned, kuidas raudne raskus
siiski kasuks tulnud.

Kulda põletati kuumas
sulatuse ahjus,
aga Jumal valvas samas,
et ei sündin'd kahju.

Enam enda soovidega
nii ei arvestata;
tuha alla tuli ikka
maisuse kõik matab.

Katkeb mõte, süda põlvil,
hing kui tuhatkordne.
Ümberringi — sees ja väljas —
elu muutun'd palveks.

Seisatada kodu lävel,
kas ma jälle tohin?
Sõnadel ei ole sõudu,
hinges salakohin...

(Autor tundmatu)

MAAILMA PARIM UUDIS

Maailma parimad — ja ka halvimald uudised leiduvad maailma levinumas raamatus, Piiblis. See suur raamatute kogumik on jaotatud peatükkideks, neid on kokku 1189. Tuhanded peatükk — see on Johannese evangeeliumi kolmas peatükk — on otsekui kokkuvõtte maailma kõiksuse Looja sõnumist inimkonnale ja igale üksikule inimesele. See peatükk sisaldab maailma parima uudise — aga ka halvima.

Esiteks head uudised. Need leiduvad Piibli kõikehaaravamas salmis. Üksainus salm, maailma kirjanduse tähtsaim lause sisaldab kõiki neid tõdesid, milliseid on vaja inimesei teada, et saada abi ajalikes ja igaviku probleemides. «Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei saaks hukka, vaid et temal oleks igavene elu.»

See lihtne salm sisaldab tohutuid tõdesid. See ilmutab meile, et maakera keerleb oma orbiidil maailmaruumis, mille valitseja on armastav Jumal. See kinnitab teie teadmist selles, et inimene vajab abi, päästmist. See lubab, et see maailm ei jää kannatuste paigaks, milleks patt on ta muutunud. Surma riik taganeb igavene elu teelt. Ja veel enamgi, see salm jutustab lihtsal keelel, kuidas võib pääseda.

Kui maailm usuks selle salmi sõnumit, lakkaksid sõjad, häviks pahelisus, kaoks puudus. Vaid see, kes teab, et Jumal armastab, võib ise tõeliselt armastada. Inimesi on õpetatud uskuma, et ta peab saama enne heaks, kui Jumal teda vastu võtab. Aga Piibel jutustab Jeesusest: «See võtab vastu patuseid.» See on evangeelium.

Evangeelium ei ole mitte ainult hea

nõuanne või hea juhend, vaid see on ka hea uudis. Küsimus ei ole selles, mida meie peame tegema, vaid selles, mida Jumal on teinud. See on maailma parim ja üha ajakohasem uudis: Sel hetkel, kui inimene — kes tahes — on varjunud Kristusesse, vabastatakse teda kõigest hukkamõistust — mineviku, oleviku ja tuleviku omast. Tema patte ei panda enam tema arvele. Kristus tehti patuks meie asemel. Tema maksis meie patuvõlad. Üleastunud käsu eeldatav karistus on kannatus, Jumal aga ei nõua meie karistuse kannatamist teist korda. Meie patuvõlg maksti Suurel Reedel kell kolm päeval. Meie Esindaja maksis selle meie eest. Piibel ütleb: «Üks on surnud kõigi eest, siis on ka kõik surnud.»

Sellepärast sõltub meie seisukoht meie suhtumisest Kristusesse. Johannes kirjutab: «Kes usub Temasse, selle üle ei mõisteta kohut, aga kes ei usu, selle üle on juba kohus mõistetud, sest ta ei ole uskunud Jumala ainusündinud Poja nimesse.»

Siin kuuleme halba uudist. Selle suurepärase peatüki viimane salm kordab nii head kui ka halba uudist: «Kes usub Pojasse, sellel on igavene elu, aga kes ei kuule Poja sõna, see ei saa elu näha, vaid Jumala viha jääb tema peale.»

Me ei kuule selles peatükis vaid evangeeliumi kellade kõlavat mängu. Kuuleme ka hirmutava äikese müürit. Pane tähele, mida öeldakse salmides 3 ja 7: «Tõesti, tõesti ma ütlen sulle, kui keegi ei sünni ültal, ei või ta Jumala riiki näha.» «...te peate uuesti sündima.» Kristus osutab, et ilma südame muutusega ei ela keegi igavesti.

Kokkumapanev on seejuures märga-

ta, kellele Jeesus ütles need sõnad. Jeesus ei rääkinud halvaks peetud Maria Magdaleenale, vaid lugupeetud õpetajale Nikodeemusele: ta peab uuesti sündima. Niisiis on selge, et sama nõue puudutab ka meid, mind ja sind... Jutustatakse, et suurtelt äratusjutlustajatelt Wesleylt ja Moodylt mõlemalt küsiti: «Miks te nii tihti jutlustate sellest tekstist: «Te peate sündima uuesti?» Mõlemad andsid sama vastuse: «Sest et te peate...»

Kuidas see juhtub? Kuidas me saame abi? Kuidas võib meie patuhaige süda terveks saada? Siin on hea uudis: «Nõnda nagu Mooses kõrbes mao ülen-das, nõnda ülendatakse inimese Poeg, et igaühel, kes usub temasse, oleks igavene elu.» Moosest kästi teha vaskne kuu madudest, kes surmasid iisraellapsi kõrbes reisil Töötatud Maale. Iga haavatu, kes vaatas vaskmaole, jäi eilu. Surevatel iisraellastel ei tulnud vaadata oma haavadele ega ka Moosesele. Meilgi ei tule anduda masendusele ja vaadata oma patule või rikutud käsuile. Kristus naelutati ristile ja tehti patuks meie eest. Paranemist ja abi saame vaid vaadates Kristusele, vaid uskudes Temasse.

Veel üks asi. Märkasite sõnu: «Et igaühel — et ükski?» John Bunyan kirjutas: «Kui Jumal oleks öelnud, et Ta armastas maailma ja andis oma Poja, et John Bunyan ei hukkaks,» oleksin mõelnud, et Ta mõtleb kedagi teist John Bunyani, mitte seda vaest katelseppa. Aga kui Ta ütles «et mitte ükski,» tean, et Ta mõtles ka mulle.» Ta mõtleb ka sulle. Kes iial tahab, võib tulla Tema juurde. Ja Jeesus kinnitab: «Seda, kes tuleb minu juurde, ei lükka ma välja.»

Miks sa viivitad? Tule nüüd. Usu, võta vastu, elal!
V. K.

Kristuse ABC

KUIDAS JA MIDA ÕPETAS JEEBUS KRISTUS?

Kristus — Suur Opetaja — armastas viibida looduses. Selleks, et teha oma õpetusi elulisteks ja selgeteks, kasutas Ta ületamatu meiterlikkusega näiteid ja tähendamissõnu loodusest. Taevariigi sügavamad tõed said kõige meeldivamal viisil selgeks igapäevaste näidete varal. Ta esitas inimesetele tuttavate mõistete kaudu Jumala mõõtnatut armastust nii, et kuulajas tärkaks soov armastada samal viisil ka ise nii ligimest kui Jumalat. Jeesuse soov oli äratada neid järelemõtlemisele. Ta püüdis tõega ergutada ja mõjutada hooletute südameid. Tähendamissõnade kaudu esitatav õpetus oli rahvapärane ja võitis peale juutide ka teiste rahvaste tähelepanu ja lugupidamise.

Tema kuulutus ei olnud odava armu kuulutus. Kristus õpetas rahvale tõ-

desid, milliste vastuvõtuks nad ei olnud ette valmistatud. Seetõttu olid need tõed rasked mõista. Ka see oli põhjuseks, miks Ta kasutas tähendamissõnu.

Oli veel üks põhjus. Tema ümber kogunenute seas oli preestreid ja rabisid, kirjatundjaid ja rahvavanemaid, sõdu-reid ja pealikuid, uskmataid ja auah-neid, kelle ülimald püüdeks oli leida Tema sõnust midagi, mis andnuks põhjust Tema peale kaebamiseks ja kohtu ette viimiseks. Tähendamissõnades piit-sutas Ta kõrgetel kohtadel asuvate isikute silmakirjalikkust. Näiteis peitis Ta nii teravalt lõikavad tõed, et otse öelduna poleks Tema õpetusi üldse kuulatud, vaid oleks tehtud Tema õpetaja-ametile järsk lõpp.

Kristus oleks võinud avaldada inimestele saladusi, mis inimestelt nõudis aastasadu kestvaid pingutusi ja uuringuid. Ta oleks võinud teaduspõllul esi-

tada ettepanekuid, mis oleksid andnud ainet mõtlemiseks ja tõuget leitudustegevuseks selle maailma lõpuni. Aga Ta ei teinud seda. Ta ei öelnud midagi lihtsast uudishimu äratamiseks ega auah-nuse rahuldamiseks, et seeläbi inimes-tele avada uusi ilmaliku suuruse saavu-tamiseks. Kõikides õpetustes viis Kris-tus oma kuulaja mõtled kokkupuutesse ülisuurte igaviku tõdedega. Ta ei esita-nud mitte ainult teooriaid, vaid õpetas ka seda, mis on hädavajalik iseloomu arendamiseks ja mis kasvatab inimese võimet Jumalat tunda ja head teha.

Looduseraamat on suur õpperaamat, mida peame kasutama ühenduses Püha Kirjaga. Just nii toimis Kristus, kui Ta loomisel seadis sisse iganädalase hingamise päeva. Ta andis inimestele mälestusmärgi oma loomisjõust, et nad võik-sid Jumalat tundma õppida praktiliste tegude kaudu. Kui me sel viisil looduse südamele õige lähedale jõuame, teeb Kristus tuntavaks oma ligioleku ja kõ-neleb meie südamele oma rahust ja armastusest.

Külvaja ja seeme

Sedavõrd, kuidas rahvahulk Galilea järve ääres kasvas ja inimesed tihedalt Kristuse ümber tunglesid, ei jätkunud enam ruumi kõigile. Seepärast hüüdis Ta mõne sõna paatides asuvatele kalameestele ja asus laeva, mis oli valmis tema üleviimiseks teisele kaldale, ning käskis oma jüngerid sõuda kaldast pisut eemale ja kõneles seal randa kogunenud rahvahulgale. Järve kaldalt algas ilus Genetsareti tasandik, kaugemal silmapiiril kerkisid taeva poole mäekünnad ning nende nõlvadel ja tasandikel töötasid külvajad ja lõikajad. Ühed oli tegevuses külvamisega, teised varajase vilja kogumiseks. Ja seda nähes ütles Kristus:

«Vaata, külvaja läks välja külvama. Ja kui ta külvab, kukkus muist tee äärde, ja linnud tulid ja söid selle ära. Muist kukkus kaljuse maa peale, kus tal ei olnud palju mulda. Ja see tärkas ruttu, sest tal ei olnud sügavat maad. Aga kui päike tõusis, kõrbes ta, ja et tal ei olnud juurt, kuivas ta ära. Muist kukkus ohakate sekka ja ohakad tõusid ja lämmatasid selle. Aga muist kukkus hea maa peale ja kandis vilja, mõni iva sada seemet, mõni kuuskümmend ja mõni kolmkümmend.» Mt. 3, 3—8.

Tähendamissõnas külvajast selgitab Kristus oma rahvale taevariiki ja Suure Külvaja tegevust. Nii nagu külvaja läheb põllule külvama, nõnda tuli Jeesus, et levitada taevalise tõde seemet ja tema õpetused tähendamissõnades olid seeme, mille kaudu levisid väärtuslikud armusõnumid. Maise seemne kaudu, mis heidetakse mulda, tahab Kristus meie mõtteid juhtida evangeeliumi seemnele, mille küüvi läbi kutsutakse inimest truudusele oma Jumala vastu. Taeva valitseja rääkis tähendamissõna väikesest seemnevast, ja seadustest, millele allub maine seemne külv. Samad seadused valitsevad ka tõe seemne külvil.

Kristuse kaasaegsed ei mõistnud Tema õpetust. Tema tuleku viis ei vastanud nende ootustele. Nende üleva jumalateenistuse oli seadnud Jumal, et õpetada rahvale, et määratud ajal ilmub see, kellele oli ette tähendanud kogu kombe-teenistus. Aga juudid panid rõhku ainult välise vormi täpsusele ja kaotasid silmist teenistuse tõelise tähenduse. Suusõnaõpetused ja eeskirjad said takistuseks nende arusaamisele ja tõsisele usule. Kui Kristus ilmus tegelikult, ei tundnud nad Tema isikus ära kõikide sümboolite tähtsust. Nende vastus üleskutsule — «Parandage meelt, sest taevariik on lähedal!» Mt. 3, 2 — oli imetähe nõudmine. Kristuse evangeelium sai neile komistuskiviks seetõttu, et nad igatsesid imetähte Onnistegija asemel. Nad ootasid, et Messias tõendab oma õigusi vägevate võitudega ja ehitab oma riigi maiste riikide varemetele. Vastusena sellele ootusele ütles Jeesus tähendamissõna külvajast. Mitte relvade abil, mitte ka vägivald läbi ei pidanud Jumala riiki võidu saavutamaks, vaid uue põhimõtte sisendamise kaudu inimsüdamesse.

«Kes head seemet külvab, on Inimese Poeg.» Mt. 13, 37. Kristus ei tulnud kuningana, vaid külvajana. Ta ei tulnud vallutama kuningriike, vaid külvama seemet. Kristus ei tulnud juhtima oma järelkäijaid maiste võitude ja rahvusli-

ku võimu poole, vaid lõikuse poole, mis vaevarikka töö järele läbi kaotuste ja pettumuste kokku kogutakse.

Variserid mõistsid selle tähendamissõna mõtet. Kuna aga selles peituv õpetus oli neile vastuvõtmatu, tegid nad näo, nagu ei oleks nad sellest aru saanud. Rahva eest oli aga uue õpetaja kavatsus, kelle sõnad nende südant nii eriliselt liigutasid ja samas auahneid lootusi kibedalt petsid, veel suurema «saladuskatte» all. Isegi jüngerid ei mõistnud tähendamissõna, kuid nende huvi oli ärganud ja nad tulid craldi Jeesuse juurde ning palusid seletust.

Seda igatsust äratada oligi olnud Jeesuse soov, sest sellega avanes Tal võimalus jagada neile lähemat õpetust. Ta seletas neile tähendamissõna, nagu Ta kõigile õiglasest südamest palujaile seletab. Need, kes loevad Jumala Sõna igatsusega jõuda äratundmisele Püha Vaimu läbi, ei jää Sõna mõistmises pimedusse.

«Kui keegi tahab teha tema tahtmist,» ütles Kristus, «see tunneb, kas see õpetus on Jumalast või kas mina räägin iseenesest.» Jh. 7, 17.

Kõik, kes tulevad Kristuse juurde tõetundmise järele janunedes, leiavad rahulduse. Tema esitab neile taevariigi saladused ja need saladused toovad selguse igale janunevale ja igatsevale hingele. Taevane valgus paistab hinge tsemplisse ja paistab seal ka teistele, nagu hele tuluke pimedal teel.

«Külvaja külvab sõna.» Kristus tuli maailmale külvama tõtt. Patulangenemisest saadik oli saatan vahetpidamata külvanud eksituse seemet. Vale läbi sai ta omal ajal valtsejaks inimeste üle ja tegutseb samal viisil ka tänapäeval. Ta püüab kukutada Jumala riiki maa peal ja saada inimesi oma võimusesse. Kristus kui külvaja kõrgemast maailmast tuli külvama tõe seemet. Tema, kes võttis osa Jumala nõupidamistest ja elas igaveses pühas paigas, võis esitada inimestele tõe puhtaid põhiluseid. Inimese langemisest saadik on Kristus ilmulanud pidevalt maailmale tõtt. Tema kuulutas ja Tema läbi kuulutati tõe kadumatut seemet «Jumala elava ja püsiva sõna läbi». 1. Pt. 1, 23.

Jumala Sõna on seeme. Kõigis seemnes peitub eluidu, mis sisaldab taime elu. Niisamuti on elu ka Jumala sõnas. Kristus ütles: «Sõnad, mis mina teile olen rääkinud, on vaim ja elu.» «Kes minu sõna kuuleb ja usub seda, kes mind on läkitanud, sel on igavene elu.» Jh. 6, 63. Jumala Sõnas on varjul Jumala elu ja jõud. Kes usub sõna vastu võtab, omandab Jumala elu ja iseloomu.

Iga seemnetera kannab isesugust vilja. Kui seemet külvata sobival tingimusel, siis arendab ta taimes oma olemuse kohase elu. Niisamuti toob südamesse usus vastuvõetud kadumata sõna seeme esile Jumala olemusele ja elule sarnaneva elu ja iseloomu. Iisraeli õpetajad ei külvanud Jumala Sõna seemet. Kristuse tegevus tööõpetajana oli täielikus vastuolus temaaegsete rabide tegevusega. Rabide õpetus tugines suusõna õpetustel, inimlikel kaalutlustel ja vaadatel. Nad seadsid tihti selle, mida mõni inimene oli õpetanud või Jumala Sõna kohta kirjutatud Jumala Sõnast kõrgemale, ja nende õpetustel ei olnud jõu-

du elustada hinge. Kristus aga õpetas ja jutlustas Jumala Sõna. Neile, kes tahtsid Teda küsimustega segadusse viia, vastas Ta: «Kirjutatud on...» «Mis ütleb kiri», «Kuidas sa loed?» Igal juhul, oli siis küsijaks vaenlane või sõber, külvab Ta Jumala Sõna seemet. See, kes on ise tee, tõde ja elu, juhatab Pühakirja juurde ja ütles: «Need on, mis minust tunnistavad.» Jh. 5, 39. Ja alates peale «Moosesest ja kõigist prohvetitest», seletas Ta oma jüngeritele «mis Temast kõigis kirjades oli öeldud». Lk. 24, 27.

Ta toetus Kirjale kui vastuvaidlematu tõe. Tihti esitatakse Jumala Sõna kui midagi salapärase ja arusaamatut, et vabandada üleastumist Jumala käsuks. Sellist teguviisi laitis Kristus. Piiblit tuleb võtta igavese Jumala Sõnana, lõpliku vastusena kõigis vaidlusküsimustes ja kõigi uskumuste aluspõhjajana.

Piiblit on röövitud tema vägi ja selle tagajärjed ilmnevad vaimuliku elu hävimises. Tänapäeva kõnepultidest kõlavatel jutlustel ei ole südame tunnustust äratavat ega hingele elu andvat väge. Kuulajad ei saa öelda: «Eks meie süda põlenud meie sees, kui ta teel meiega rääkis ja meile kirju seletas?» Lk. 24, 32. Paljud igatsevad elava Jumala ja Tema läheduse järele, kuid mõtteteaduslikud arutelud ja ilukõnelised ettekanded, nii toredad kui nad ka ei oleks, ei suuda rahuldada südame igatsust, sest inimeste tõendustel puudub jumalik jõud. Jumala Sõna peab kõnelema inimeste vastu. «Jumala iga sõna on selge... Ära lisa midagi tema sõnadele, et ta ei võtaks sind vastutusele ja sina ei jääks valelikuks.» Op. s. 30,5,6.

Meie ajal igal pool levinud jumalata elu oleneb ülimal määral eelmainitud põhjustest. Kui põlatakse Jumala Sõna, heidetakse ühes sellega ära ka Tema vägi summutada loomuliku südamepahtuseid kirgi. Inimesed külvavad lihale ja lõikavad lihast igavest hukatust.

Argu mõeldagu nagu takistaks Piibel teaduslikku tööd ja jäta madalale haridustaseme. Ülevalt lähtuvad teadmised on kõrged nagu taevas ja laialaatuslikud nagu maailm. Miski ei õilista ega elusta inimvaimu niivõrd, kui meie igavesse ellu puutuvate suurte asjade õppimine. Kui noori õpetatakse vastu võtma ja mõistma Jumalast läkitatud tõdesid, siis tervendab ja laiendab see nende taipamisvõimet. Pühakirja uurimisega omandatud haridus seisneb lunastustöö mõistmises enese kogemuste varal. Selline haridus rajab inimhinge jälle Jumala kuju, annab jõudu kiustustes ja võimaldab õppijal saada Kristuse lunastustöö kaastööliseks maailma eest. See teeb ta taevase perekonna liikmeks ja valmistab ette osasaamisele pühade paran-dustest valguses.

«Sest me ei ole Issanda Jeesuse Kristuse väge ja tulemist teile teatavaks tehes mitte järginud kavalasti sepsitsetud tühje jutte, vaid oleme ise oma silmaga näinud tema suurt aulisust.» 2. Pt. 1, 16. Iga Kristuse kuulutaja ja õpetaja peaks võima öelda koos armsa Johannesega: «... ja elu ilmub, ja me oleme näinud ja tunnistame ja kuulutame teile seda igavest elu, mis oli Isa juures ja ilmus meile» 1. Jh. 1, 2.

E. White'i raamatu «Kristuse tähendamissõnad» ainetel V. LOHMUS

Ära seisma jää pooltel teel...

Tuhanded ja isegi kümned tuhanded on ennast äkki leidnud vaimuliku äratuse keskmes. Kuidas nad ennast tunnevad? Endalegi imelik!

Imetlusväärse endastmõistetavusega tarvitatakse selliseid termineid nagu «patt», «lunastus», «uussünd», mille kohta võis arvata, et tänapäeva inimesel puudub neist arusaamine. Mõistmise võti peitub Jeesuse mäejuutluse sõnades: «Ondsad on need, kellel nälg ja janu on õiguse järele, sest nemad rahuldatakse.» Mt. 5, 6.

Nii, nagu pikka aega paisu taha kogunenud vesi, haarab kristlik evangeelium janunevaid südameid. Ta tormitseb konserdisaalides, vabaõhukontsertidel, seltskonnas ja koolides. See voog haarab kaasa kõik. Vaata ja imesta, kas nii ühed kui teised on pöördunud kristlased. Selles küsimuses ei sobi ühel inimesel teise üle kohtumõistja olla, küll aga tahaks anda sõbralikku nõu.

Võta aeg maha ja mõtle pisut. Kas Jumala tahe on leitav kultuuri valdkonnas, mida loome meie ise — inimesed? Kas on võimalik kõige selle kauni ja ilusa abil, mida meie kui inimesed praegu pühendame Jumala teenimisele, olla ka kooskõlas Tema tahtega? Kas võime olla veendunud, et eneseteostus neis suundades on Tema poolt vastuvõetav! Või on hoopis õigem küsida Jumalalt: «Opetaja, mis head ma pean teema, et saaksin igavese elu?» Mt. 19, 16—17. Jeesus andis küsimusele vastuse, ja sa leiad selle! Kristus pakub sulle sinu võitluses kohta enda kõrval. Sinu võitlus on Tema võitlus ja Tema võitlus on sinu. Lutsifer ahvatleb sind viljelma egoismi, aga Jeesus Jumala tahet. Esimest saab ise välja mõelda ja mitmel viisil viljelda, teist annab teada ainult Jumal ise. Seda, mis on Jumala silmis hea või halb, patt või õigus, ei saa määratleda maailma kultuuride põhjal. Seda ilmutab Jumal ja teeb seda Kristuse isiku kaudu.

«Vaata, ma tulen, rullraamatus on minust kirjutatud! Sinu tahtmist, mu Jumal, teen ma hea meelega ja sinu käsuõpetus on mu sisemuses!» Ps. 40, 8, 9.

«Kui keegi tahab tema tahtmist, see tunneb, kas see õpetus on Jumalast või kas mina räägin iseenesest.» Jh. 7, 17.

Nende sõnadega võtab Jeesus Kristus kahtlemata kokku meie püüdluste ja sihtide suuna.

V. L.

PALVE...

Avatus, hellus, armastus, mõistus, jõud, usaldatavus on omadused, mis peaksid paljude meelest ühel heal isal olema. Meie perekonnad on viimastel aastatel väga suures osas muutunud ning vähestel lastel on õnn omada sellist isa. Probleemidest kõneldakse meelsamini sõpradele või ei kõnelda neist üldse, kuna isal ei ole aega ega tahtmist kuulata.

Piibel nimetab Jumalat sageli Isaks. Temal on kõik ülalnimetatud ihaldusväärset omadused. Temal on aega. Tema võib alati kõnelda oma probleemidest. Piibel nimetab sellist pöördumist Jumala poole PALVEKS.

Palve ei ole monoloog, vaid tõeline vestlus oma Jumalaga. Sügava vestluse eesmärgiks on saada ligidasse suhtesse oma Jumalaga.

Palve on tõsine, kuid mitte kurbik või ahistav asi.

Tähtsaim ei ole kõlavad, suured sõnad, vaid õige sisemine hoiak. Mida vajadust tundvamana me pöördume Jumala poole, seda selgemini Ta meile vastab.

Alati ei saa palvetamise jaoks tõmbuda üksildasse paika ja seda ei ole ka

tarvis. Jumal vestleb meiega meelsasti meie tööpostil, koolis, köögis või üksikõik, kus mujal, kuigi tundub, et see koht ei näi just Jumala teenimise aigana.

Martin Luther on öelnud: «Kui mul on väga kiire, siis ma palvetan kaks korda pikemalt kui tavaliselt.»

Palve on üks inimese põhivajadus. See ei ole lihtsalt tühja ajaviitehetke täitmine või hädaabi. Palve ei ole sakrament; palve kaudu palub inimene Jumalat olla temaga elu kõigis üksikasjades ja olukordades.

Palve eesmärgiks pole Jumalale teada anda asjade käiku või meelitada Tema toimima nii nagu meie soovime ja täitma kõiki meie tahtmist. Palve on palju enamast. See on ULISTUS. Ulistus on lisaks Jumala suuruse, väe ja võimu tunnustamisele ka Jumala armastuse tunnustamine.

Palve on TANU. Põhjust tänada on ka palju selliste asjade pärast, mida me peame endastmõistetavaks.

Palve on PALUMINE. Oma olukordade pärast. Teiste inimeste pärast. Eestpalve on kõige väärtuslikum asi, mida me teiste inimeste heaks teha saame.

Palve tähendab Jumala tahte tunnustamist ja parimaks tunnustamist.

MALL VAHTRAMÄE

PIIBLINÄITUS

Paide kultuurimajas

15. ja 17. I kell 16—19

16. I kell 16—18.

Näituse tutvustamine algab täistundidel.

Sissepääs —20.

LOENGUD «KRIST(L)US JA PROHVETLUS»

Paide kultuurimaja

väikeses saalis
alates 16. jaanuarist
üle teisipäeva kell 18.

Türi kultuurimaja

harjutussaalis
alates 7. jaanuarist
üle pühapäeva kell 17.